

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

คาดไม้ได้อำนาจของกรรม

เมื่อวานไปไหน (วัดเขาใหญ่เจริญธรรม เอาของไปให้ ๕ คันรถ) เอาไปทำนุ อุตัย ๕ คันรถเมื่อวาน ไปไหนมาจำไม่ได้เรา วัดนี้เป็นวัดแจกทานนะ ไม่มีการสั่งสม มีเท่าไรออกหมดเลย ใครให้อะไรมาๆ ออกๆ ทั่วไปหมด ความตระหนี่ถี่เหนียวมันเป็นภัยต่อเจ้าของ ให้พากันจำเอาไว้ ได้กินได้ทานเหมาะสมถูกต้องตามคลองธรรมของมนุษย์ มีแต่กินๆ มีแต่โลภอย่างนั้นใช้ไม่ได้ ให้ได้กินได้ทานละหมา

อย่างพระสีวลี พระสมัยพุทธกาลพระสีวลีมีสติเรกลามากที่สุดเลย บรรดาสาวกก็มีพระสีวลีเป็นผู้มีสติเรกลามากที่สุด ท่านให้ทานมาตั้งแต่อดีตชาติเลย เวลาผลออกมาไปที่ไหนมีแต่กองทานๆ เรื่อยๆ นั้นละความกว้างขวางเป็นอย่างนั้น ความตระหนี่ถี่เหนียวไม่เกิดประโยชน์อะไร เจ้าของตายแล้วดีไม่ดีไปเป็นเปรตเผ่าอยู่นั้นละอยากเป็นเปรตใหม่ล่ะพวกนี้ ถ้าอยากเป็นเปรตก็ให้ตระหนี่ถี่เหนียว มีแต่กิน ไม่เห็นแก่หน้าแก่ตาใครเลย เห็นแก่ท้องของตัวเองอย่างเดียวตายแล้วไปเป็นเปรตพวกนี้ มนุษย์เราเป็นสัตว์ชั้นสูงรู้จักบุญจักคุณจักบาป กินแล้วให้ทาน

นี่ก็อะไรบ้างทองคำ ๑๒ ตันหอรอ (๑๒ ตัน ๖๒ กิโลกรัมเข้าคลังหลวงครับ) นี่เข้าคลังหลวงทั้งนั้น แล้วยี่ยอดเงินอะไร (ตึก ๑๐ ชั้น ตอนนี้ได้ ๒๙๘ ล้าน) ตั้งไว้ทั้งหมด ๕๐๐ ล้าน นี่ได้ ๒๙๘ ล้านแล้ว ได้เรื่อย

พระพุทธเจ้าท่านจะพาพระสงฆ์ไปเยี่ยมพระเรวัตตะ พระเรวัตตะเป็นน้องพระสารีบุตร ท่านชอบอยู่แต่ในป่าๆ ในป่าลึกๆ นั้นพระสงฆ์หรือใครต่อใครก็พูดด้วยความเดือดร้อนใจ เพราะไปเยี่ยมท่านเรวัตตะแล้วจะทำอย่างไร ท่านอยู่ในป่าเราไปจะได้กินอะไร โอ้ เอาพระสีวลีไปด้วยซี พระพุทธเจ้าท่านยกสาวกของท่าน เอาพระสีวลีไปด้วยไม่อด ใครจะไปกินพระพุทธเจ้า แต่เวลาพูดเอาพระสีวลีออกมา เอาพระสีวลีไปซี ไม่อดอยาก พระสีวลีไปด้วยแล้วเหลือเฟือ

คือพระสีวลีนี้เป็นกองมหากุศลในการให้ทาน จนเป็นนิสัยติดสันดานมาตลอด ได้กินไม่ได้ทานอยู่ไม่ได้พระสีวลี แต่ก่อนมีแต่ให้ทานๆ ไปที่ไหนเขามีงานมีการต้องเอาพระสีวลีตั้งแต่เป็นฆราวาสเอาไปเป็นประธานในงานต่างๆ เพราะท่านเก่งทางการทำบุญให้ทาน ที่นี้เวลามาบวชก็เหมือนกันพระสีวลีเป็นผู้มีสติเรกลามากที่สุด ไปไหนใครถวายไทยทานเคลื่อนไปเลย อย่างนั้นละ

ก็มาเข้ากับพระที่ตระหนี่ถี่เหนียว เป็นฆราวาสตระหนี่ถี่เหนียว ไปบิณฑบาตที่ไหนมาฉันจันทน์ไม่อิมๆ ให้ไปข้างหน้าก็บันดลบันดาลให้เขาไม่เห็นเสีย อยู่ย่านกลางก็

เอาอีกแหละ สุดท้ายก็หมดเสีย เขาใส่บาตรฉันจังหันไม่อิ่มสักวัน พระองค์นี้เราลืมชื่อเสียแล้วละ ร่ำลือความอดอยากขาดแคลนของพระองค์นี้ แต่เราจำชื่อไม่ได้ จนกระทั่งพระสารีบุตรไป ท่านฉันจังหันไม่อิ่มเลย มีอะไรมาใครใส่บาตรให้ฉันไปๆ หมดไปๆ หมดไปเลยๆ ยังไม่อิ่ม อย่างนี้ทุกวัน

เสียงก็ร่ำลือไปถึงพระสารีบุตร-พระโมคคัลลาน์ ท่านไปเองเชียว ท่านเตรียมเครื่องทานไปเลยไปใส่บาตรพระองค์นี้แหละ ชื่อพระอะโรหน้า ไปวันนั้นก็ไปถามว่าไหนทราบที่ท่านฉันจังหันไม่เคยอิ่มเลย ไม่มีใครให้ทานท่านหรือท่านจึงฉันไม่อิ่ม ให้อ่างนั้นนะ แต่ครั้นฉันลงไปแล้วอันนั้นหมดไป อันนี้หมดไป เจ้าของยังไม่ได้ฉันของหมดไปเลย ไม่อิ่มสักวัน พระสารีบุตร-พระโมคคัลลาน์ก็ว่า เอ้า วันนี้จะให้เห็นต่อหน้าต่อตา ให้อิ่มนะวันนี้ พระสารีบุตร-พระโมคคัลลาน์เตรียมของไปเลยไปใส่บาตรท่าน ฟาดจนล้นบาตรเลย เอ้า ฉัน ท่านจับขอบปากบาตรไว้ละ จับขอบปากบาตรของพระองค์นั้นไว้

นี่ละพระอาทิตย์ มีแต่ความตระหนี่ถี่เหนียว ไปที่ไหนก็ไม่อยากทำบุญให้ทาน เห็นแก่ฟุ้งของตัวเอง ครั้นเวลามาบวชเป็นพระแล้วบิณฑบาตได้มาฉันจังหันไม่พอๆ สักวันเดียว วันนั้นพระสารีบุตรเลยไปกับพระโมคคัลลาน์ ไปถามเหตุผลลโลก ท่านก็เล่าให้ฟังตามความจริง แล้วไม่มีใครให้ทานท่านหรือท่านจึงว่าฉันจังหันไม่อิ่ม มี แต่ครั้นเวลาเอาลงไปใส่บาตรเรียบร้อยแล้วฉันไปฉันมาอันนั้นหมดอันนี้หมดยังไม่อิ่ม ว่าอย่างนั้นนะ เป็นอย่างนั้นทุกวันๆ พระสารีบุตรไปก็ เออ วันนี้เตรียมของมาพร้อมเลย เอาให้อิ่มวันนี้ ให้ท่านจังหันให้อิ่ม พระสารีบุตรจับขอบปากบาตรไว้ละ ถ้าปล่อยขอบปากบาตรของอยู่ในนั้นจะหมด

นี่เห็นไหมเรื่องบุญเรื่องกรรมใครอย่าไปคาดไปหมายนะ เห็นทุกอย่างเลย เห็นทุกสิ่งทุกอย่าง บุญกรรมที่เจ้าของสร้างเอาไว้นั้นเห็นทุกอย่าง พระองค์นี้ฉันจังหันไม่อิ่ม พระสารีบุตรเลยไปจับขอบปากบาตรเอาไว้ เออ ให้ฉัน จัดของให้เต็มบาตรแล้วให้ฉัน ท่านจับปากบาตรไว้ ท่านฉันให้พอ ฟาดเสียให้พอ วันนั้นเลยตาย เพราะอิมมากเกินไป ฉันอิมวันเดียวเลยตายวันนั้น ในตำรามิ ไม่มีท่านเขียนไว้ทำไมของจริงทั้งนั้นละเอามาเล่าให้เราฟัง

ผู้เป็นเป็นอย่างนั้นละฉันจังหันไม่เคยอิ่ม ใครเอามาให้ก็หมดๆ จนกระทั่งพระสารีบุตรไปจับขอบปากบาตรไว้ เอาฉันให้อิ่มวันนี้ ถ้าปล่อยมือแล้วของมันจะหมดไป นี่ละอำนาจแห่งกรรมใครคาดได้เมื่อไร คาดไม่ได้ละ อำนาจแห่งกรรมเห็นทุกอย่าง จึงว่าใครคาดไม่ได้ ท่านฉันจังหันวันนั้นก็พระสารีบุตรจับขอบปากบาตรเอาไว้ ไม่อย่างนั้น

มันจะหมดของอยู่ในบาตร นั้นเห็นไหมอำนาจของกรรม ไม่มีใครรู้ ไม่มีใครเห็น หากหมดไป ๆ ไม่อึด

เพราะฉะนั้นพระสารีบุตรจึงจับขอบปากบาตรเอาไว้ เอาจัดของให้เต็มบาตร ใส่ให้เต็มบาตรแล้วก็เอาให้ฉัน ท่านจับขอบปากบาตรไว้ด้วยให้พระองค์นั้นฉัน พระสารีบุตรเป็นผู้จับขอบปากบาตรเอาไว้ เอาฉันให้พอ ฉันให้อึดให้พอ ไม่อย่างนั้นของในบาตรมันจะหมด มันบันดลบันดาล กรรมของเจ้าของนั้นละ ตระหนี่ถี่เหนียว ไม่เคยเสียสละทำบุญให้ทานแก่ผู้ใดเลย ฉันอึดวันนั้นก็เลยตายวันนั้น จะอึดมากไปหรืออย่างไรก็ไม่ทราบ ทราบว่าฉันอึดวันเดียวตาย พระสารีบุตรจับขอบปากบาตรเอาไว้ ไม่อย่างนั้นของในบาตรจะหมด

พระอติเรกลาภมากก็พระสีวลี ไปไหนเคลื่อนไปหมดเลย พระสีวลีเป็นผู้มีอติเรกลาภมากที่สุดบรรดาสาวกของพระพุทธเจ้า องค์นี้ไปไหนไม่อดไม่อยาก นี่ละอำนาจของกรรม ให้เชื่อกรรม คำว่ากรรมๆ ผู้แสดงใครเป็นคนแสดง จอมปราชญ์ทั้งนั้นมาแสดงไว้ ท่านโกหกเราได้อย่างไร ไม่โกหกจอมปราชญ์ฉลาดแหลมคม อย่างนั้นละกรรมใครไปคาดไม่ได้ละอำนาจของกรรม กรรมดีกรรมชั่วคาดไม่ได้ทั้งนั้น ใครอย่าไปคาด พุดไปพุดมาก็เหนียว เอาละให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน **FM103.25 MHz**

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ